

Però, les sardanes, tot i aquest frec pautat i previsible, tenen, per nosaltres, una significació superior. Ens parlen directament al cor i a l'esperit i mostren el nostre sentir. A més, en tenim de tots els tipus. Sardanes simples, bellugadores, actives, de vitalitat exultant i fervorosa. Són el goig ansiejat de molts balladors. Dins la seva energia permeten trencar les normes i buidar la uniformitat. El punteig es viu i nerviós i els cossos mostren la seva tibantor més exquisida dins la mobilitat general de les rotllanes.

En canvi, altres sardanes estan banyades de sonsònia, amb un petit estremiment de tristesa i fons pensarós de cadència melangiosa. Els cossos entren en lassitud. Els rostres mostren esponjament anímic i un calfred d'enyorança envaeix el nostre ser.

En altres ocasions, la música s'esfilagarsa amb un rejoc parsimoniós de meandres. El ritme es fa llarg. El sentiment es carrega de pensament. Tot té un aire encalmat, pausat, ple de matisos. Guanya la reflexió emotiva, el vigor de la composició. La rotllana perd nervi. Guanya l'abstracció. La gent bada i escolta.

Com veieu, res més lluny de la uniformitat i, en la variació, el vostre cos i esperit passen, insensiblement, harmònicament, del bellugueig físic impulsiu de les primeres a l'esponjament i recolliment interior de les segones o a la delicada energia de composició melòdica de les darreres.

Però, no oblidem mai l'altre component important de les sardanes, el que dóna l'ambient. Aquest ve format per la conjunció, sempre aleatòria, de l'adequació del lloc, la qualitat i finor de la cobla, el grau d'entusiasme de la gent, les

Sardanes al Camp dels Pilans